

PRZYRWAN (1) *part praet pass pf*

N sg m (praed) przyrwån.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Złowiony z zaskoczenia; przen [od kogo (składnia dopełnienia sprawcy) czym]:

W porównaniu: przychodzi mi tho częŝtho ná myŝl/ iżby lepiej nie vfác nikomu ná ŝwiecie: áby człowiek otworzywfzy przyiacielowi chocia bárzo miłemu/ ŝercze/ vmyŝl/ y tháiemnicze ŝwe wfztyki/ nie był od niego ták przyrwan iáko owo od myŝliwczá żorawie ŝecią GórnDworz M2.

Cf PRZYRWAC

MP